

Partij in de strafzaak

O.G.

Prejudiciële vragen

- a) Verzet artikel 4, punt 6, van [kaderbesluit] 2002/584/JBZ ⁽¹⁾, van de Raad van 13 juni 2002 betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten, uitgelegd in het licht van artikel 1, lid 3, van dit kaderbesluit en artikel 7 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, zich tegen een regeling als de Italiaanse die — in het kader van een procedure betreffende een Europees arrestatiebevel met het oog op de uitvoering van een straf of maatregel — de uitvoerende rechterlijke autoriteiten absoluut en automatisch belet om overlevering te weigeren van onderdanen van derde landen die ingezetenen zijn of verblijven op Italiaans grondgebied, ongeacht de banden die zij met dit grondgebied hebben?
- b) indien de vraag onder a) bevestigend wordt beantwoord: op grond van welke criteria en veronderstellingen moeten dergelijke banden worden beschouwd als dermate belangrijk dat de rechterlijke autoriteit de tenuitvoerlegging van de overlevering moet weigeren?

⁽¹⁾ PB 2002, L 190, blz. 1.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg (Luxemburg) op 1 december 2021 — GV / Caisse nationale d'assurance pension

(Zaak C-731/21)

(2022/C 73/20)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: GV

Verwerende partij: Caisse nationale d'assurance pension

Prejudiciële vraag

“Staat het recht van de Europese Unie, met name de artikelen 18, 45 en 48 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie en artikel 7, lid 2, van verordening (EU) nr. 492/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 5 april 2011 betreffende het vrije verkeer van werknemers binnen de Unie ⁽¹⁾ in de weg aan bepalingen van een lidstaat, zoals artikel 195 van het Luxemburgse wetboek sociale zekerheid en de artikelen 3, 4 en 4-1 van de gewijzigde wet van 9 juli 2004 inzake de rechtsgevolgen van bepaalde partnerschappen, op grond waarvan aan de overlevende partner van een in de lidstaat van herkomst rechtsgeldig gesloten en geregistreerd partnerschap, slechts een overlevingspensioen wordt toegekend wegens de door de overleden partner in de lidstaat van ontvangst uitgeoefende beroepsactiviteit, op voorwaarde dat dit partnerschap is ingeschreven in een door laatstgenoemde lidstaat bijgehouden register teneinde na te gaan of is voldaan aan de materiële voorwaarden die deze lidstaat bij wet stelt om een partnerschap te erkennen en te verzekeren dat het aan derden kan worden tegengeworpen, terwijl de toekenning van een overlevingspensioen aan de overlevende partner van een in de lidstaat van ontvangst gesloten partnerschap enkel afhankelijk wordt gesteld van de voorwaarde dat het partnerschap aldaar rechtsgeldig is gesloten en ingeschreven?”

⁽¹⁾ PB 2011, L 141, blz. 1.